

**ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ Տ. Տ. ՎԱԶԳԷՆ Ա.-Ի
ՍՈՒՐԲ ԾՆՆԴԵԱՆ ՔԱՐՈՋԸ ԱՐՏԱՍԱՆՈՒԱԾ ՍՈՒՐԲ
ԷԶՄԱԾՆԻ ՄԱՅՐ ՏԱՀԱՐՈՒՄ - 5 ՅՈՒՆԻՈՒԱՐ 1992Թ.**

Յամուժ Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ. ամէն:

«ՓԱՌՔ Ի ԲԱՐՁՈՒՆՍ ԱՍՏՈՒԾՈՅ»

Սիրելի ժողովուրդ Մեր,

Այս տարի եւս տօնախմբում ենք սուրբ յիշատակը մեր Փրկչի՝ Յիսուս Քրիստոսի ծննդեան, համակուած մեր երանելի մախմեաց տեսիլքներով եւ սպասումներով:

Յիրաւի, հրաշալի պատումը Քրիստոսի ծննդեան, ամէն տարի մօր լոյս է սփռում մեր երկրային ամացաւոր կեանքի ճամապարհի վրայ եւ դառնում մօր, ազմիւ մերշնչանք-մերի աղբիւր, ի մխիթարութիւն մեր յուսացեալ հոգիների:

Յիսուսի ծնունդը ոգեկոչելիս, պարտաւոր ենք յիշել մաեւ հիմ աշխարհի, հեթանոս աշխարհի ժողովուրդների դարերով կուտակուած սպասումները, երբ մարդիկ ու ազգեր, բազում ամառդարութիւնների ու բռնութիւնների մերքոյ, երազում էին հրաշք գալուստը մի փրկչի, մի ազատարարի:

Մեծ սաղմոսերգում արտայայտում է այդ հոգեվիճակը հետեւեալ աղօթքով՝ «Յոյց մեզ, Տէր, զողորմութիւնս քո եւ զփրկութիւնս քո տուր մեզ» /Սաղմ. 27. 8/:

Հիմ Կտակարանում բազում մարգարէութիւններ կան մի փրկչի սպասման երազանքով: Յիշենք հրեղէն խօսքերը Եսայի մարգարէի՝

«Տէր Աստուած, լոյծ զկմնիւն ամիրաւութեան, քակեա զխարդախութիւն բռնութեան, արձակեա զնեղեալս թողութեամբ եւ զամենայն մուրհակս ամիրաւութեան պատահեա» /Ես. ԾԸ. 6/:

Յոյժ մշամակալից է, որ մաեւ հեթանոս աշխարհում, հոռմեացի արդար ու խոնարհ մարդիկ մոյմ երազանքներով ու սպասումներով էին ապրում: Յմոզ է վկայութիւնը հոռմեացի մեծ բանաստեղծ Վիրգիլիոսի, Քրիստոսի Ծննդից յիսուն տարի առաջ՝

«Պիտի գայ շարամը մօր տարիների,
Նոր մի ծնունդ պիտի իջնի երկնքից,
Այն մանկան, որով նախկին երկաթեայ դարը վերջ պիտի գտնի,
Ու պիտի գայ ոսկեայ դարը համայն աշխարհի»:

Այո՛, Յիսուսի Ծննդով աւետուեց, թէ պիտի խորտակուեն շղթաները «երկաթեայ դարի», ու պիտի յաջորդի «ոսկեայ դարը», երբ պիտի թագաւորեն մարդկային կեանքում՝ արդարութիւն, բարի կամեցողութիւնը, ազատութիւնն ու խաղաղութիւնը:

Ինչքան յուզիչ են մաեւ եղիսաբեթիմ ուղղուած Սուրբ Կոյս Մարիամի խօսքերը իր Որդու մասին, որիմ մա պիտի ծնունդ տար: «Արար զօրութիւն բազկաւ իւրով, ցըր-ւեաց զամբարտաւանս մտօք սրտից իւրեանց: Քակեաց զհզօրս յաթոռոց եւ բարձրացոյց զխոնարհս: Զքաղցեալս լցոյց բարութեամբ եւ զմեծատունս արձակեաց ունայնս» /Դուկաս Ա. 51-54/:

Բայց եւ ինքը Յիսուս իր հրապարակային քարոզչութեան սկզբում, յայտնեց իր աշակերտներին ու հետեւորդներին, թէ՝ «Հոգի Տեառն ի վերայ իմ, վասն որոյ եւ օծ իսկ զիս. աւետարանել աղքատաց առաքեաց զիս, բժշկել զերկեալս սրտիւ, քարոզել զերեաց զթողութիւն եւ կուրաց տեսանել, արձակել զվիրաւորս ի թողութիւն» /Դուկաս Դ. 18-19/:

Այս բոլոր մարգարէութիւնները վկայում են մեզ այն մասին, թէ Յիսուս, իրօք, դարերով սպասուած Մեսիան էր, Փրկիչն էր, որ ծնում էր Բեթղեհեմում հրաշալի պայ-մաններում: Յիսուսի ծնունդը պատմականօրէն համոզիւսացաւ երկնքի պատասխանը՝ տառապող մարդկութեան երազանքների: Յիսուս ոչ միայն մօր օրէնք հաստատեց Աստուած-մարդ յարաբերութեան, այլ մաեւ՝ մօր օրէնք մարդկանց եւ ազգութիւնների միջեւ յարաբե-

րութիւնների: Այսպիսով, քրիստոնէական կրօնի փրկագործական առաքելութիւնը համդի- սացաւ հրամայականը՝ Աստուծոյ կամքը, այսինքն՝ մրա պատուիրամները կեանքի կոչելու երկրի վրայ մարդկանց ու ազգութիւնների միջեւ: Ամէն օր աղօթում ենք՝ «Հայր մեր որ յերկիմս ես ... եղիցիմ կամք քո որպէս յերկիմս եւ յերկրի»: Յիսուսի մարդեղութիւնը սկզբնաւորում է մարդու եւ ազգութիւնների ազատագրման՝ մեղքի կապամքներից ու չարիքների որոգայթներից:

Մեր օրերիմ, երբ տագմապեալ աշխարհը որոնում է եւ պայքարում մի մոր արդար իրաւակարգ, մի մոր խաղաղ իրավիճակ ստեղծելու համար, չենք կարող չվկայել, որ այդ ազմիւ ու մարդասէր տեմչանքների եւ բարոյական հրամայականների ակունքները գտնոււմ են Քրիստոսի սուրբ Աւետարանում: Սուրբ Ծմնդեան ու Աստուածայայտմութեան այսօրուայ տօնը, այս մշմարտութիւնները հաստատելու եւ փառաբանելու սրբազան պահմ է:

Մամաւանդ մենք՝ հայերս, մեր ողջ պատմութեան ըմթացքում հաւատացել ենք Յիսուսի պատգամներով՝ աշխարհը վերափոխելու, մարդու հոգիմ պայծառակերպելու, ազգութիւնների միջեւ համերաշխութիւն եւ խաղաղութիւն հաստատելու իղեալներիմ:

Ապացոյց, մաւ մեր օրերում, մեր ժողովրդի պայքարը յամում մարդու իրա-ւունքների, ազատ ապրելու իրաւունքի, յամում արդար ու խաղաղ մի համաշխարհայիմ կարգավիճակի, որոմբ այմքան հարազատ են Քրիստոսի Աւետարանիմ, որոմբ կրօնական ըմբռնումով մշմակում են՝ մարդում ազատել մեղքի կապամքներից եւ բարոյական մահումն ճիրաններից:

Այս իմաստով, մեզ՝ հայերիս համար, մեր այս տագմապալի օրերիմ Մայր Հայրե-միքում, Քրիստոսի աստուածայիմ պատգամներով ենք բեղմնաւորել ու կազմաւորել մեր ազգայիմ ոգեկանութիւնը: Հայ ժողովուրդը, Քրիստոսից առաջ, սպասում էր մրա ծնըմ-դեան:

Սիրելի հաւատացեալներ, մեր այս խոհերով, այս սպասումներով ողջունում ենք մեն աւետիսը մեր Փրկչի՝ Յիսուս Քրիստոսի հրաշալի ծննդեան, այս անգամ իմքմիշխան ու անկախ մեր Համրապետութեան հովանու մերքոյ:

Փառք արդարութեան արեգակ եւ խաղաղութեան իշխան Միածիմ Որդում՝ մեր Աստ-ծում:

Օրհնութիւն մեր վերածնունդ ազատ ժողովրդիմ եւ ջերմագիմ մաղթամք, որ մա անկոտրում հաւատքով, համահայկական միասնական ճիգերով, եղբայրական համերաշխ գոր-ծակցութեամբ, համախմբուած իր մոր պետութեան հովանու մերքոյ, հասնի մաւահանգիստը խաղաղութեան, իր արդար իղծերի իրականացմամբ:

Սուրբ Ծմնդեան այս առաւօտեան՝ «Աստուած յուսոյ լի արասցէ զձեզ ամեմայմ խնդութեամբ եւ խաղաղութեամբ, առաւելուլ ձեզ յուսով, զօրութեամբ Հոգւոյմ Սրբոյ» /Հոռմ. ԺԵ. 19/:

«ՔՐԻՍՏՈՍ ԾՆԱԻ ԵՒ ՅԱՅՏՆԵՑԱԻ». ամէն:

ՎԱՋԳԷՆ Ա.

ՎԱՅՐԱԿՈՍ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ